

CHIẾM LẤY CỬA THÀNH

CỦA KẼ THÙ SAU THỦ THÁCH

Tự hỏi rằng...Các bạn biết, tôi có một ý nhỏ, thích, nhìn thấy dân sự đứng khi chúng ta đọc Lời. Các bạn không thích điều đó sao? Chúng ta đứng khi đưa ra lời hứa trịnh trọng lòng trung thành với đất nước, chúng ta đứng cho dân tộc mình, tại sao không đứng cho Lời bây giờ?

2 Trong lúc chúng ta đang đứng chỉ một phút. Tôi đã đọc một bài báo, cách đây không lâu, và tôi đã suy nghĩ tối hôm qua về những người mà đại diện cho Đấng Christ. Nếu các bạn chưa làm điều đó, sao các bạn không làm điều đó hôm nay?

3 Có một nhà truyền giáo lớn, cách đây khoảng bảy mươi lăm năm, tôi thật sự không thể nhớ ra tên ông ta. Tôi nghĩ đó là Arthur McCoy, và ông đã trải qua những ngày trần ở trên đất. Và một đêm nọ ông nằm mơ thấy mình đi đến miền Vinh hiển. Và nói ông đã đi lên tới Cửa Thành, và ông nói họ không muốn cho ông vào. Và nói ông nói, “Tôi là Arthur McCoy đến từ nước Hoa Kỳ. Tôi là nhà truyền giáo.”

4 Vì vậy người gác cổng đi vào, (này đây là giấc mơ), và ông đi vào, nói, “Tôi không thể tìm thấy tên ông.”

Ông nói, “Ồ, tôi là nhà truyền giáo mà.”

Người đó nói, “Thưa ông, tôi...”

5 Ông nói, “Ồ, có khả năng là...Có điều gì đó sai.”

6 Người đó nói, “Không, thưa ông. Tôi có Sách ở đây. Tôi chẳng tìm thấy tên ông gì cả.”

Và ông nói, “Ồ, tôi có thể làm gì về điều đó?”

7 Người đó nói, “Ông có thể kêu nài cho trường hợp của mình tới sự Phán xét Ngai Trắng.” Đức Chúa Trời, giúp. Tôi không muốn ở đó.

8 Ông nói, “Ồ, nếu đó là nguồn hi vọng duy nhất của tôi, tôi nghĩ tôi sẽ cứ kêu nài cho trường hợp của mình vậy.”

9 Và nói rồi ông nghĩ ông đi ngay lập tức, và cứ...Và khi ông bắt đầu, nói trời đã tối rồi, và trở nên càng ngày càng sáng hơn, và nói dường như không có nơi nào mà Ánh Sáng này dừng lại, nhưng ông đã ở ngay vào tâm điểm của Nó. Và nói Ngài phán, “Ai đến gần Ngai Phán Xét của Ta?”

10 Ông thưa, “Con là Arthur McCoy. Con là nhà truyền giáo, con đã đưa nhiều linh hồn đến với Vương quốc.”

Ngài phán, “Tên ngươi không được tìm thấy trong Sách à?”

“Không.”

Phán, “Rồi ngươi yêu cầu tới Tòa Án của Ta phải không?”

“Vâng, thưa ngài.”

11 “Ngươi sẽ nhận lấy sự công bình. Ta phán xét ngươi theo luật lệ Ta. Hỡi Arthur McCoy, ngươi đã bao giờ nói dối không?”

12 Ông nói, “Tôi nghĩ tôi là người rất tốt cho đến khi tôi đứng trong Ánh Sáng đó.” Ông nói, “Nhưng trong sự Hiện diện của Ánh Sáng ấy, tôi là tội nhân.” Tất cả chúng ta sẽ đều như thế. Các bạn có thể cảm thấy được đảm bảo bây giờ, nhưng hãy đợi đến khi bạn đến Ở Đó. Bạn nghĩ cảm thấy điều đó thế nào ở đây khi Ngài đang xúc dầu? Bạn có thể cảm thấy điều đó nhỏ bé làm sao! Nó sẽ là gì ở sự Phán xét Ngai Trắng đó?

Ngài phán, “Ngươi đã bao giờ nói dối không?”

13 Ông nói, “Tôi nghĩ tôi là người thành thật, nhưng một vài điều nhỏ mà tôi nghĩ những lời nói dối không liên lụy đến ai, chúng trở nên lớn và tối tăm Ở Đó.”

Ông thưa, “Vâng, thưa ngài, con đã nói dối.”

Ngài phán, “Ngươi đã từng ăn cắp không?”

14 Ông nói, “Tôi nghĩ tôi là người thật thà về điều đó, và không bao giờ ăn cắp,” nhưng nói, “trong sự Hiện diện của Ánh Sáng đó, tôi—tôi nhận ra có một vài thỏa thuận mà tôi đã bị lôi kéo, điều đó thật không đúng.”

Ông thưa, “Vâng, thưa ngài, con đã trộm cắp.”

Ngài phán, “Sự phán xét của Ta...”

15 Và ông hầu như sẵn sàng nghe tuyên án, “Hãy ra khỏi mà vào lửa đời đời là nơi sẵn dành cho ma quỷ và các sứ của nó,” nói mọi cái xương đang rã rời.

16 Nói, “Tôi đã nghe Tiếng êm dịu nhất tôi từng nghe trong đời.” Ông nói, “Khi tôi quay lại để nhìn xem, tôi thấy một khuôn mặt dịu hiền nhất mà tôi đã từng thấy; dịu hiền hơn cả khuôn mặt của một người mẹ, giọng nói êm dịu hơn cả giọng nói của mẹ tôi đã từng gọi tôi.” Nói, “Tôi nhìn quanh. Tôi nghe một Tiếng, nói rằng, ‘Lạy Cha, đó là thật, anh ta đã nói dối và anh ta không hoàn toàn thật thà. Nhưng, ở dưới đất anh ta đã đại diện cho Con,’ nói, ‘bây giờ Con sẽ đứng vào chỗ của anh ta.’”

17 Đó là những gì tôi muốn xảy ra Ở Đó. Tôi muốn đại diện cho Ngài bây giờ, để, khi lúc ấy đến, Ngài đứng trong chỗ của tôi.

18 Chúng ta hãy đọc từ Sáng thế ký 22: 15, 16, 17, và câu thứ 18.

Và thiên sứ của CHÚA từ trên trời kêu Áp-ra-ham lần thứ nhì.

Và phán rằng, Ta lấy chính mình Ta mà thề rằng, CHÚA phán, vì người đã làm điều này, và đã không tiếc con người, tức con một của người:

Thì Ta sẽ ban phước cho người,...Ta sẽ thêm dòng dõi người nhiều như sao trên trời, và đông như cát bên bờ biển; và dòng dõi của người sẽ chiếm được cửa thành quân thù của nó;

Và bởi vì người đã vâng theo tiếng Ta; nên các dân thế gian đều sẽ nhờ dòng dõi người mà được phước.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

19 Lạy Cha trên Trời, xin lấy phân đoạn này bây giờ, Chúa ôi, và dạy dỗ cho chúng con. Nguyện xin Thánh Linh mang những Lời, Chúa ôi, ngay tới từng tấm lòng. Điều đó sẽ đáp ứng được những sự trông đợi của chúng con chiều nay, vì chúng quan trọng, Chúa ôi. Và Ngài đã phán với chúng con hãy cầu xin dư dật, để sự vui mừng của chúng con có thể được trọn vẹn. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Mời các bạn ngồi.

20 Nếu như tôi gọi đây là một đề tài, trong chốc lát. Giọng nói tôi thì yếu, vì thế đó là lý do tôi phải đứng gần bên mi-crô. Tôi biết có tiếng dội lại, nhưng chúng ta chịu đựng nó một lát. Tôi muốn gọi nó là: *Chiếm Lấy Cửa Thành Của Kẻ Thù Sau Thử Thách*.

21 Cảnh tượng của chúng ta bắt đầu mở ra vào một trong những quang cảnh tuyệt vời nhất nơi Áp-ra-ham. Các bạn biết rằng Áp-ra-ham là tổ phụ của đức tin. Và lời hứa này được lập cho Áp-ra-ham. Và chỉ là những người thừa kế với ông, qua Đấng Christ, là cách duy nhất chúng ta tiếp nhận lời hứa, là qua Áp-ra-ham. Bây giờ, Áp-ra-ham chỉ là một người bình thường, nhưng ông được Đức Chúa Trời kêu gọi và ông đã trung tín với sự kêu gọi ấy. Khi Đức Chúa Trời phán với ông, Áp-ra-ham không bao giờ một lần nghi ngờ về Tiếng ấy. Ông ở lại đứng với Nó. Cho dù khó khăn gì đi nữa, ông ở lại đứng với Nó.

22 Và rồi ông được hứa ban cho ông một con trai. Và ông đã chờ đợi hai mươi lăm năm để nhận lãnh đứa con ấy, gọi bất cứ điều gì trái ngược với nó dường như không phải vậy. Và rồi, và trong con này, mọi gia đình của thế gian đã được phước. Và tổ phụ trung tín với sự kêu gọi của ông và Lời được hứa.

23 Ông là một gương mẫu cho chúng ta noi theo. Vậy thì chúng ta, được chết trong Đấng Christ, chúng ta là Dòng dõi của Áp-ra-ham.

24 Bây giờ, có hai dòng dõi của Áp-ra-ham. Một trong chúng là dòng dõi xác thịt; dòng dõi kia là Dòng dõi thuộc linh. Một là thuộc về tự nhiên, bởi xác thịt; dòng dõi kia là Dòng dõi của đức tin của ông, đức tin, để chúng ta cũng có thể là Dòng dõi của Áp-ra-ham bởi Lời được hứa.

25 Và bây giờ sau khi ông đã bị thử thách trong hai mươi lăm năm dài, và, thay vì càng yếu đi, thì ông lại mạnh mẽ hơn. Đấy, nếu nó đã không xảy ra năm đầu tiên, thì năm kế tiếp trở nên một phép lạ lớn hơn, bởi vì già thêm hai tuổi. Và tuổi ông càng chồng chất, khi ông càng già đi, và thân thể ông chết dần. Tử cung của Sa-ra, tử cung, hay nó (đã trở nên) không còn khả năng sinh sản. Và do đó sức mạnh của ông đã hết, và đó là...Điều đó là hoàn toàn không thể được.

26 Các bạn có bao giờ nghĩ Đức Chúa Trời đã làm gì ở đó không? Thấy đó, Ngài không hề làm quá nhiều khả năng sinh sản của tử cung bà. Vì, hãy nhớ, nếu Ngài làm điều đó, thế thì nhớ rằng nếu Ngài làm điều đó...họ không có sức khỏe và những chai hợp vệ sinh này, thời của họ, để cho con bú, từ sữa bò. Thấy không? Ông cũng phải...Các tuyến sữa của bà đã khô cạn. Vì thế Ngài—Ngài không thể có...Phải có một điều gì đó xảy ra.

27 Rồi, hãy nhìn vào một người đàn bà, một trăm tuổi, đi sanh đẻ. Lòng của bà không chịu nổi điều đó. Thật khó cho một phụ nữ bây giờ, bốn mươi tuổi, làm điều đó. Tấm lòng bà không thể chịu đựng được điều đó. Vậy các bạn nghĩ Ngài đã làm gì? Nếu bạn để ý...

28 Bây giờ tôi biết nhiều người có thể không đồng ý. Nếu đây là tốt để đưa ra lời tuyên bố này không? Đấy, tôi...Nó chỉ là ý nghĩ của riêng tôi.

29 Đấy, Kinh Thánh là một Sách siêu nhiên. Nó được chép để nó bị che giấu khỏi các trường học, nhà thần học. Bao nhiêu người biết điều đó? Chúa Jêsus cảm tạ Đức Chúa Trời. Ngài nói, “Con tạ ơn Ngài, Cha ôi, Ngài đã giấu Nó khỏi kẻ thông sáng và khôn ngoan, và bày tỏ Nó cho các con trẻ muốn học biết.” Nó là Cuốn Sách về tình yêu thương. Khi tình yêu của Đức Chúa Trời đến trong lòng, thì bạn yêu mến Đức Chúa Trời, rồi Ngài bày tỏ chính mình Ngài, đó là ý nghĩa Kinh Thánh. Sự thông giải của Kinh Thánh là Chính Đức Chúa Trời thông giải những lời hứa của Ngài. Nhưng, Kinh Thánh, Nó được viết bởi ẩn ý.

30 Vậy thì, giống như vợ tôi, ồ, nàng là phụ nữ tuyệt vời nhất trần đời, và tôi thật sự yêu nàng. Nàng yêu tôi. Vì vậy khi tôi vắng nhà, nàng sẽ viết thư cho tôi, nói, “Anh Bill yêu dấu, tối nay em vừa ru con ngủ xong. Em đã giặt đồ ngày hôm nay,” và tất cả những gì nàng đã làm, và vân vân. Bây giờ nàng đang nói điều đó trong thư. Nhưng, các bạn thấy, tôi yêu nàng rất nhiều, và chúng tôi trở nên một quá nhiều, cho đến nỗi tôi—tôi có thể đọc được ẩn ý. Tôi biết nàng muốn nói điều gì, đấy, dấu cho nàng có nói điều đó không, đấy. Tôi—tôi biết những gì nàng muốn nói, bởi vì đó là tình yêu của tôi dành cho nàng, và tôi hiểu được.

31 Ô, đó là cách mà Kinh Thánh được viết ra. Hiểu không? Các—các học giả sẽ đi ngay qua đỉnh của nó; họ sẽ không bao giờ hiểu được nó. Đây, các bạn phải yêu Lời, Ngài, “để biết Ngài.” Hiểu không?

32 Bây giờ, bây giờ ở trong đây, hãy xem những gì Ngài đã làm. Lúc này Áp-ra-ham và Sa-ra cả hai đều già, “tuổi tác cao,” Kinh Thánh nói. Bây giờ không chỉ vì họ chỉ là người sống lâu hơn ở đó. Kinh Thánh chép rằng, “Họ tuổi tác cao.”

33 Bây giờ để ý, ngay sau khi Thiên sứ này đã xuất hiện, chúng ta đang đề cập đến; mà là Ê-lô-him, Đức Chúa Trời. Và Ngài phán, bảo với Áp-ra-ham, “Ta sẽ thăm viếng ngươi theo kỳ đã định.” Bây giờ nhìn xem suốt thời gian, họ là hình bóng của Hội thánh, qua mọi thời gian.

34 Nào hãy xem. Đây là những gì đã xảy ra. Bây giờ, Ngài không chỉ sửa chữa Sa-ra, và sửa chữa Áp-ra-ham. Ngài làm họ trở lại thành một đôi nam nữ trẻ trung. Bây giờ điều đó có lẽ dường như xa lạ, nhưng nào hãy xem phần còn lại của Lời, và đặt nó lại với nhau. Lời được hà hơi, và các bạn phải được hà hơi với Lời. Vậy thì, hãy nhớ, ngay tức khắc sau đó, ngay sau sự xuất hiện của Thiên sứ này...

35 Tôi có thể thấy rằng, tóc muối tiêu đó của Sa-ra, người bà nhỏ bé với chiếc khăn choàng trên vai bà, và một cái mũ nhỏ lấm bụi, nắm cây gậy, đi loanh quanh. “Tôi, già thế này còn được điều vui đó với chúa tôi, và người, cũng già rồi?” Thấy không? Và đây là Áp-ra-ham, râu dài này, cầm một cây gậy, như ông đã, cao tuổi rồi.

36 Và tôi thấy, sáng hôm sau, đôi vai của ông ta bắt đầu thẳng đứng lên, cục bướu trên lưng đã biến mất. Tóc bà bắt đầu thay đổi. Họ trở lại là một thanh niên và thiếu nữ. Chỉ cho thấy những gì mà Ngài sẽ làm với Dòng dõi Hoàng gia của Áp-ra-ham, đây, khi chúng ta được “biến đổi trong giây lát, trong nháy mắt, và được cất lên với nhau.”

37 Hãy xem những gì đã xảy ra. Bây giờ xin để tôi chứng minh điều này với các bạn. Bây giờ họ có cuộc hành trình từ nơi họ đã ở, ở đó tại Gô-mô-rơ; và đi suốt con đường đến Ghê-ra, dưới xứ

Phi-li-tin. Các bạn có chú ý không? Hãy đánh dấu nó trong bản đồ, nó xa bao nhiêu. Thật là một cuộc hành trình khá dài cho một cặp vợ chồng già ở độ tuổi ấy.

³⁸ Và rồi, bên cạnh đó, trong—trong xứ Phi-li-tin ở đó, có một vị vua trẻ tên là A-bi-mê-léc, và ông đang tìm một người vợ. Và ông đã có tất cả những cô gái Phi-li-tin xinh đẹp đó, nhưng khi ông nhìn thấy bà, ông nói, “Cô ấy trông xinh đẹp,” và ông đã yêu bà và muốn lấy bà. Đúng thế. Ủ-m. Đấy, bà xinh đẹp. Thấy không?

³⁹ Bà đã trở lại thành một phụ nữ trẻ. Để ý, bà phải trẻ lại, để sinh đứa con đó. Đức Chúa Trời đã tạo nên bà là một tạo vật mới. Và bà phải, nuôi nấng đứa con này. Và nên nhớ, Áp-ra-ham, “thân thể ông gần như chết rồi,” và Sa-ra chết khi Áp-ra-ham đã...Y-sác được bốn mươi lăm tuổi, tôi tin vậy, khi Sa-ra qua đời. Và Áp-ra-ham kết hôn với một phụ nữ khác và có bảy con trai bên cạnh những con gái, sau đó. A-men.

⁴⁰ Thấy đó, đọc những ẩn ý trong câu văn. Đó là một hình bóng. Nó tỏ cho thấy ở đây những gì Ngài sẽ làm cho tất cả Con cái của Áp-ra-ham. Chúng ta đang đến gần điều đó ngay bây giờ, vì vậy đôi vai chúng ta khom xuống và mọi thứ không có gì khác biệt, thưa các bạn. Và tóc bạc của chúng ta và bất cứ điều gì đi nữa, không thành vấn đề lúc này. Chúng ta không nhìn đằng sau. Chúng ta hãy chăm về phía trước với những gì chúng ta đang đến.

⁴¹ Và nhớ rằng, dấu hiệu này mà chúng ta đang thấy, là dấu hiệu cuối cùng mà Áp-ra-ham và Sa-ra của ông đã nhìn thấy, trước khi đưa con lời hứa chào đời. Chúng ta tin rằng mình đang ở vào giờ đó.

⁴² Tổ phụ, sau khi đứa con này được sinh ra...Các bạn có thể tưởng tượng Y-sác, khoảng mười hai tuổi; thiếu niên tóc quăn, nhỏ bé đáng yêu, đôi mắt hơi nâu không? Tôi có thể tưởng tượng cách mà người mẹ cảm thấy thế nào; một phụ nữ trẻ đẹp, và vì vậy, và bố cậu ấy cũng vậy. Và một ngày kia, Đức Chúa Trời phán, bây giờ, chẳng hạn; chúng ta đi hết con đường, thời gian đó đến rồi. “Ta đã làm cho người nên tổ phụ của mọi dân tộc, qua đứa con trai này, nhưng Ta muốn người đem đứa con trai này lên

đỉnh núi mà Ta sẽ chỉ cho người, và Ta muốn người giết nó ở trên ấy, để làm của lễ.” Các bạn có tưởng tượng điều đó không?

⁴³ Bây giờ các bạn chưa bao giờ được yêu cầu để đi đến một trải nghiệm như vậy. Ngài không thực hiện điều đó bây giờ. Đó chỉ là những tấm gương, những hình bóng.

⁴⁴ Áp-ra-ham đã sợ hãi không? Không, thưa quý vị. Áp-ra-ham nói thế này, “Tôi được thuyết phục hoàn toàn rằng Ngài có thể khiến nó sống lại từ kẻ chết, vì tôi nhận nó như một đứa con từ sự chết. Và nếu đó là mạng linh của Đức Chúa Trời đã bảo tôi làm điều này, và tôi đã ở lại đúng với điều đó, và nó đã được trả giá, đã ban cho tôi đứa con trai; Đức Chúa Trời cũng có thể khiến nó sống lại từ kẻ chết; từ trong kẻ chết mà tôi nhận lãnh nó, như một hình dáng.”

⁴⁵Ồ, chao ôi, hỡi bạn! Nếu Đức Chúa Trời ban cho các bạn những người Ngũ Tuần Đức Thánh Linh, nói tiếng lạ, huớng chỉ các bạn phải tin vào quyền năng chữa lành của Ngài, và sự nhân từ và sự thương xót của Ngài bao nhiêu nữa! Nếu Ngài đã làm điều đó, ngược lại với tất cả các thần học gia trên đất nước này! Họ nói điều đó không thể thực hiện được, nhưng Đức Chúa Trời đã làm nó bởi vì Ngài đã hứa điều đó. Rồi sẵn sàng chiến đấu bằng Súng của bạn, Lời của bạn, Gươm của bạn, tin Lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã phán vậy, và điều đó không có gì tranh cãi nữa!

⁴⁶ Để ý, bây giờ, ông đã dẫn cậu ấy đi cuộc hành trình ba ngày đường từ nơi đó, với những con la. Bây giờ tôi có thể đi bộ, khi tôi còn ở trong đội ngũ tuần tra, tôi đã đi bộ ba mươi dặm mỗi ngày, qua những đồng vắng; và chúng tôi có bàn chân xăng dầu, để nói. Nhưng họ những người đó, cách duy nhất để vận chuyển của họ, là cối lừa hoặc—hoặc là đi bộ. Và ông đã trải qua cuộc hành trình ba ngày từ nơi ông sống, và rồi nhướng mắt lên, ở ngoài đồng vắng, và nhìn thấy dãy núi ở đằng xa.

⁴⁷ Ông dẫn Y-sác và trói hai tay cậu. Mà, chúng ta đều biết, trong Sáng thế ký 22 ở đây, là hình bóng của Đấng Christ. Dẫn cậu lên núi, trói lại, giống như Chúa Jêsus được dẫn lên núi, Núi Sọ; một hình bóng về Đức Chúa Trời ban cho Con Ngài, dĩ nhiên.

48 Nhưng khi họ lên đến đó, và ông đã vâng lời, Y-sác bắt đầu có phần nghi ngờ. Cậu nói, “Cha ơi, củi đây, bàn thờ đây, lửa đây, nhưng của lễ ở đâu?”

49 Và Áp-ra-ham, biết được tâm trí cậu, tuy nhiên Lời Đức Chúa Trời đang đứng ở ngoài đó, ông nói, “Con ta ơi, Đức Chúa Trời có thể sẵn sẵn cho chính Ngài một của lễ.” Ông gọi chỗ này là, “Giê-hô-va Sấm sẵn.”

50 Và khi ông trói con trai mình, ông vâng phục cho đến chết; đặt cậu bé lên bàn thờ, rút dao ra khỏi bao, và bắt đầu lấy mạng sống của con trai chính mình. Và, khi ông làm thế, Điều gì đó đã nắm lấy tay ông, và nói, “Hỡi Áp-ra-ham, hãy ngừng tay.”

51 Và vào lúc ấy, sau lưng ông, một con chiên đực nhút nhát, sừng mắc trong bụi cây trong đồng vắng.

52 Bạn có bao giờ nghĩ, chiên đực đó từ đâu đến không? Hãy nhớ, đất nước này đầy đầy sư tử và chó sói và chó rừng, và những thú vật hung dữ muốn nuốt lấy chiên. Và ông đã ở cách nền văn minh bao xa? Và, rồi, trên đỉnh núi, nơi không có nước. Và ông lấy đá chất thành đồng, chung quanh, để làm bàn thờ. Con chiên đực đó từ đâu đến? Thấy không?

53 Nhưng nó không phải là một khái tượng. Ông đã giết con chiên đực; nó có huyết. Ông đã nói gì? “Đức Chúa Trời có thể sẵn sẵn cho chính Ngài một của lễ.”

54 Làm thế nào *bà* có thể ra khỏi cái ghế đó? Làm thế nào đứa bé mắc chứng liệt co cứng *đó* sẽ được khỏe mạnh, hay *bà* ra khỏi cái ghế đó, *bà* khỏi nơi đó, *bà* với bệnh tim? Dù vấn đề gì đi nữa, “Đức Chúa Trời có thể sẵn sẵn cho chính Ngài.”

55 Áp-ra-ham tin điều đó. Tổ phụ tin ở lại đúng với lời hứa. Và Ngài ban lời hứa, rằng, “Dòng dõi của ngươi! Bởi vì người đã tin Lời Ta, và bất kể hoàn cảnh ra sao đi nữa, dòng dõi ngươi sẽ chiếm được cửa thành của quân thù.”

56 Tại sao? Mọi kẻ thù mà đến gần, như một hình bóng, chống lại Áp-ra-ham, Áp-ra-...Kẻ thù của, “Bà ấy quá già. Tôi quá già. Tất cả *điều này*, và mọi điều khác.” Ông vẫn ở lại đúng với lời hứa đó.

57 Vậy thì, người mà sở hữu đức tin ấy, vẫn sẽ nắm lấy Lời Đức Chúa Trời không quan tâm đến hoàn cảnh ra sao. Vậy thì, nếu

các bạn không thể làm được điều đó, thì các bạn không phải là Dòng dõi Áp-ra-ham. Đó là đức tin mà Áp-ra-ham đã có, Dòng dõi của ông.

58 Lời hứa dành cho Áp-ra-ham là “Dòng dõi” của ông, vậy thì Dòng dõi thánh của ông, cũng vậy, như tôi đã nói với các bạn cách đây một lát. Và ấn chứng này mà Ngài ban cho Áp-ra-ham, là một ấn chứng của lời hứa. Và Dòng dõi hoàng gia, theo Ê-phê-sô 4:30, là “được ấn chứng bởi Đức Thánh Linh,” sau khi họ chịu đựng thử nghiệm. Cố gắng suy nghĩ về điều đó.

59 Nhiều người nghĩ họ có Đức Thánh Linh. Nhiều người tuyên bố có Đức Thánh Linh. Nhiều người có thể tỏ cho thấy nhiều chứng cứ và dấu hiệu về điều đó. Nhưng, vâng, nếu không ở lại với Lời này, thì đó không phải là Đức Thánh Linh. Thấy không?

60 Các bạn tin mọi Lời, rồi các bạn được đóng ấn sau khi thử thách. Khi chúng ta tin mọi lời hứa trong Lời, thì chúng ta được ấn chứng bởi Thánh Linh, để xác chứng lời hứa. Đó là những gì, đó là những gì Áp-ra-ham, phương cách mà ông đã làm nó. Rồi, và rồi chỉ, chúng ta có quyền chiếm lấy cửa thành của quân thù của chúng ta. Bạn không thể làm được điều đó cho đến khi trước hết bạn trở thành Dòng dõi đó. Hãy nhớ, trong Kinh Thánh...

61 Tôi đã nói về nó, ở Houston hay nơi nào đó, nơi khác...hay, tôi muốn nói đến Dallas. *Dấu Hiệu*.

62 Đấy, một—một người Do Thái có thể cho thấy, ở dưới Y-sơ-ra-ên, rằng người đó là người Do Thái bởi phép cắt bì. Nhưng Đức Chúa Trời phán, “Khi Ta nhìn thấy huyết! Và huyết sẽ là dấu hiệu ở trên các người.”

63 Sự sống mà ở trong huyết không thể đến trên người thờ phượng, bởi vì, ồ, đó là sự sống của thú vật, nó chỉ là hình bóng sắp đến của Sự Sống thật. Thế thì, tính chất hóa học, chính huyết, phải có màu đỏ trên cửa và các trụ cột của cửa.

64 Bôi lên bằng chum kinh giới, mà chỉ là một giống cây cỏ dại bình thường, cho thấy rằng bạn không phải có đức tin siêu nhiên nào đó. Bạn chỉ phải có giống như vậy, đức tin bạn có, giống như bạn khởi động xe hơi của mình, đi đến nhà thờ. Thấy không? Nhiều người nghĩ họ phải là một cái gì đó...Nhưng, không, không,

điều đó sai. Chỉ một đức tin bình thường là tất cả bạn phải bôi bằng Huyết. Hãy nghe Lời, và tin Lời, áp dụng Nó, đó là tất cả. Chỉ nhỏ cổ đại ở bất cứ đâu trong xứ Palestine, đều có nhánh kinh giới, chỉ một cổ đại nhỏ mọc ở vết rạn nứt của các bức tường, và ở đâu đó, nhấn chìm vào trong huyết của chúng và đặt nó lên mày cửa và trụ cửa.

⁶⁵ Và, nhớ rằng, tôi không quan tâm họ đã ở trong giao ước được chừng nào, người Do Thái có thể tỏ cho thấy mình là người cắt bì nhiều chừng nào, người đó tốt như thế nào, tất cả giao ước chẳng có giá trị trừ phi có dấu—dấu hiệu có ở đó. “Khi Ta thấy huyết,” mà thôi.

⁶⁶ Bây giờ, Huyết lúc này, Dấu hiệu, không phải là tính chất hóa học, tính chất hóa học của Huyết Đấng Christ, bởi vì Nó đã bị đổ ra cách đây hàng ngàn năm.

⁶⁷ Nhưng, các bạn thấy, nơi mà...phải có tính chất hóa học ở đó, sự sống trong thú vật không thể đến trên con người, bởi vì sự sống thú vật không có linh hồn. Thú vật không biết đúng hay sai. Chính là loài người mới có linh hồn.

⁶⁸ Bây giờ, nhưng khi Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời, sanh bởi nữ đồng trinh, đã đổ Huyết Ngài ra, Sự Sống mà đã có trong Huyết ấy là Chính Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói, “Chúng ta được cứu rỗi bởi Sự Sống, Huyết của Đức Chúa Trời.” Không phải Huyết của người Do Thái, không phải huyết của dân Ngoại; nhưng là Sự Sống của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã dựng nên tế bào Huyết này, được trinh nữ sanh ra. Nàng không hề biết người nam nào, nàng cũng không...cũng không trứng nào đến từ nàng.

⁶⁹ Tôi biết nhiều người trong các bạn muốn tin trứng đã làm điều đó. Trứng không thể ở đó mà không có sự cảm thụ, Đức Chúa Trời sẽ làm gì lúc đó? Thấy không?

⁷⁰ Ngài đã tạo nên cả trứng và tế bào Huyết, và đó là đền tạm của Đức Chúa Trời, thánh khiết. “Ta sẽ không để Người Thánh của Ta nhìn thấy sự hư nát.” Thấy trứng đến từ đâu không? “Ta cũng sẽ không để linh hồn Người trong âm phủ.” Thân thể Ngài

là thánh! Ô, chào ôi! Các bạn không, các bạn không thể tin điều đó, làm sao các bạn có thể tự xưng mình là Cơ-đốc nhân?

⁷¹ “Chúng ta được cứu bởi Huyết Đức Chúa Trời.” Đó là nơi đức tin của tôi. Không bước ra đó trong huyết của một tiên tri, không bước ra đó trong huyết của một người bình thường, hay một giáo sư, hay một nhà thần học. Chúng ta bước đi ở đó trong Huyết của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời phán vậy. Ngài trở thành người. Ngài đã thay đổi bờ cõi của Ngài. Ngài đã trải rộng lều trại Ngài ở đây, với chúng ta, và trở thành một người trong chúng ta. Ngài là Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp của chúng ta. Ngài phải trở nên người bà con với chúng ta, bởi vì đó là một quy luật. Đức Chúa Trời trở thành người và ở giữa chúng ta.

⁷² Để ý làm thế nào, trong việc làm điều này, Ngài đến từ Ngài, là Đức Chúa Trời, Thánh Linh, và Thánh Linh đó đến trên người tin. Vì vậy, Sự Sống mà đã có ở trong Cửa Lễ chúng ta, chúng ta được xác nhận bởi cùng Sự Sống đó.

⁷³ Thế thì làm sao họ có thể thấy được Sự Sống của Đức Chúa Trời vận hành giữa dân sự, và gọi Nó là một điều ô uế, khi mà Đó là sự xác chứng về Cửa Lễ chúng ta? “Kẻ nào tin Ta, người đó cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Sự Sống của Ngài trở lại trên cửa-...từ Cửa Lễ, khi chúng ta đặt bàn tay mình lên Nó và tự xác nhận chết đi với những ý riêng của mình. Thế thì làm sao chúng ta có thể để những hệ phái đẩy chúng ta vào những tín điều và những điều khác, và nói rằng chúng ta tin Nó? Chúng ta phải chết đi những điều đó.

⁷⁴ Phao-lô đã nói, “Tôi không để những điều này ràng buộc mình,” vì ông được ràng buộc với một sự tuyệt đối, Đấng Christ. Và mọi thành tựu chân thật được ràng buộc với một sự tuyệt đối, và sự tuyệt đối của tôi là Lời. Và mọi người khác là, đó là—đó là thật sự được sanh ra bởi Thánh Linh, sự tuyệt đối của họ là Lời Đức Chúa Trời. Tôi được gắn chặt với Nó. Tôi đặt tay tôi lên trên Nó. Và Nó thế chỗ tôi, và tôi đã xác chứng chính mình với Ngài. Chúng ta biết rằng Ngài đã hứa để xác chứng chính Ngài với chúng ta. Điều đó đem đến một đức tin đích thực; không phải đức tin của riêng bạn, nhưng đức tin của Ngài; điều gì đó mà bạn

không kiểm soát. Ngài kiểm soát nó. Bây giờ để ý. Rồi, và rồi chỉ, khi mà...là lời hứa đó được thực hiện cho bạn.

⁷⁵ Cho dù bạn gia nhập bao nhiêu giáo hội đi nữa, bạn chịu báp-têm bao nhiêu lần; mặt hướng về phía trước, phía sau, hay bất kỳ cách nào bạn muốn làm đi nữa. Cho đến khi Ấn đó được đóng trên bạn, thì bạn không có quyền tự xưng mình là một sự liên kết với Cửa Lễ của bạn.

⁷⁶ Và Ấn của Đức Chúa Trời là gì? Ê-phê-sô 4:30, chép, “Anh em chớ làm buồn Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ đó anh em được ấn chứng cho đến Ngày cứu chuộc.” Không phải từ một sự phục hưng với việc khác, nhưng được đóng ấn Đời đời cho đến Ngày bạn được cứu chuộc lại.

⁷⁷ Và, nên nhớ, nếu bạn chưa bao giờ ở trong ý nghĩ của Đức Chúa Trời, thì bạn sẽ không bao giờ được ở với Đức Chúa Trời. Bao nhiêu người biết rằng Ngài là Đấng Cứu Chuộc? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]Ồ, thế thì, bất kỳ cái gì được chuộc lại phải trở về vị trí cũ của nó. Vậy nếu Ngài đến để cứu chuộc chúng ta, làm sao chúng ta có thể, đã một lần không phải được cứu chuộc, và chúng ta hết thấy đều “sanh ra trong tội lỗi, hình thành trong gian ác, đến với thế gian nói dối đó”? Điều đó chứng tỏ rằng Cơ-đốc nhân chân thật là một thuộc tính thuộc về suy nghĩ của Đức Chúa Trời, trước khi có một thế gian, hay một ngôi sao, hay một không khí, hay bất kỳ điều gì khác. Đó là Đời đời, và Ngài đến để chuộc lại chúng ta. Chính là ý tưởng Ngài, đã phán thành một lời, đã biểu lộ và làm-...mang lại với suy nghĩ Ngài.

⁷⁸ Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp! Đó là lý do Chính Đức Chúa Trời phải trở thành một người trong chúng ta, để cứu chuộc. Không điều gì khác có thể làm điều đó. Một Thiên sứ không thể làm được nó, không điều gì khác. Ngài phải giáng thế, bị cám dỗ giống như chúng ta, để cứu chuộc chúng ta.

⁷⁹ Bây giờ để ý dòng dõi xác thịt của Áp-ra-ham. Chúng ta hãy kiểm tra một vài dòng dõi xác thịt đó, và xem thử Đức Chúa Trời có giữ Lời Ngài với dòng dõi xác thịt, mà là Y-sác không. Chúng ta hãy kiểm tra một vài dòng dõi xác thịt mà tin nơi lời hứa trọn vẹn của Đức Chúa Trời và không có thắc mắc gì. Bây giờ nên nhớ, có hàng vạn lần ngàn lần nhân cho hàng ngàn người đã chịu cắt

bì và mọi điều khác, mà vẫn không phải là Dòng dõi Áp-ra-ham. Chắc chắn, “Vì người nào bề ngoài là người Do Thái thì không phải là người Do Thái; mà là người Do Thái bề trong.” Họ, nhiều người giữa họ, đã thất bại, đã thất bại cách cay đắng.

⁸⁰ Nhìn xem, trong đồng vắng, họ nói, “Chúng tôi...” Ngày lễ Vượt Qua, hay ở việc uống nơi nguồn nước, Tin Lành Giảng 6. Họ đều vui mừng hết thảy.

⁸¹ Chúa Jê-sus phán, “Ta là Văng Đá mà ở trong đồng vắng. Ta là Bánh đến từ Đức Chúa Trời, từ trên Trời xuống, nếu ai có thể ăn thì chẳng hề chết.”

⁸² Họ nói, “Tổ phụ chúng tôi đã ăn ma-na trong đồng vắng, trong bốn mươi năm.”

Ngài phán, “Và họ, mọi người, đều chết.”

⁸³ *Chết*, lấy lời đó ra và xem xét nó, thấy nó có nghĩa gì, “Bị phân cách Đời đời.” Tuy nhiên, họ là dòng dõi Áp-ra-ham. *Sự chết* có nghĩa là “sự phân cách, sự hủy diệt, hoàn toàn bị hủy diệt, sự hủy diệt.” Chúa Jê-sus phán họ đã chết, mỗi người trong họ, tuy họ là những người Do Thái đã chịu cắt bì.

⁸⁴ Hãy xem, những con người tội nghiệp, chỉ bởi vì chúng ta là người Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, có sự xưng nhận chút ít, và những điều như thế; mà quỷ cũng tin như chúng ta vậy.

⁸⁵ Nhưng bạn phải được xác chứng với Nó. Đức Chúa Trời phải làm chứng Nó với điều đó, bằng sự đóng ấn bằng Đức Thánh Linh. Không có thắc mắc nào về Lời cả!

⁸⁶ Nếu bạn nói, “Ồ, này, điều đó đã dành cho thời đại khác,” thì có điều gì đó sai trật.

⁸⁷ Điều gì xảy ra nếu có một người đàn ông đang chạy, và bạn bảo anh ta ánh sáng đang chiếu sáng, và anh ta chạy xuống tầng hầm, nói, “Tôi hoàn toàn từ chối nó. Tôi hoàn toàn từ chối nó. Không có chuyện như ánh sáng. Tôi không tin điều đó”? Sẽ có điều gì đó sai trật với người ấy. Anh ta ắt là rối loạn tâm thần. Nếu anh ta từ khước những tia sáng ấm áp của nó và nguồn ban cho sự sống của nó, thì có điều gì đó không ổn với anh ta, về tâm thần.

⁸⁸ Và khi một người nhìn thấy Lời của Đức Chúa Trời, được bày tỏ rõ ràng trước anh ta, và được xác chứng, và rồi đóng sập lại và kéo tấm màn giáo phái của anh ta xuống, thì có điều gì sai trật với người đó, về thuộc linh. Điều gì đó sai trật với anh ta. Điều gì đó sai trật về mặt thuộc linh. Anh ta thật sự không thể tiếp nhận Nó. “Mù, mà không biết,” sẽ đến với sự Phán xét, và Đức Chúa Trời sẽ là Đấng Phán Xét.

⁸⁹ Để ý khi họ—họ làm điều này, và những dòng dõi này bây giờ thật sự tin Nó, hãy xem điều gì đã xảy ra. Chúng ta hãy kiểm tra lại một vài người trong họ bây giờ, dòng dõi Áp-ra-ham.

⁹⁰ Chúng ta hãy lấy ví dụ dân Hê-bơ-rơ, bởi vì họ đứng vững chắc và sẽ không khoan dung với sự thờ lạy hình tượng. Họ từ chối quỳ xuống trước hình tượng mà vua của nước đó đã làm. Nó cũng, được làm ra theo một người thánh, hình ảnh của Đa-ni-ên.

⁹¹ Cho thấy rằng chủng tộc dân Ngoại bang được mang vào dưới khía cạnh sai trật, của sự thờ phượng hình tượng về một người thánh. Nó đi ra cũng cách ấy, khi dân sự sẽ bị bắt phải thờ lạy hình tượng của con người. Nó đi vào bởi sự khải thị, về việc Đa-ni-ên có thể thông giải Lời, mà được viết bằng tay trên tường. Đó là cách nó đi vào, và đó là cách nó đi ra, cũng cách ấy, về hình tượng của dân Ngoại.

⁹² Để ý, họ đã từ chối làm điều đó. Và họ đã làm gì? Họ là dòng dõi Áp-ra-ham đứng đúng với Lời, và họ đã chiếm được cửa thành của quân nghịch, của lửa. Họ đã làm điều đó. Ồ, Lời Đức Chúa Trời là chân thật.

⁹³ Đa-ni-ên, bị thử thách vì sự thờ phượng một Đức Chúa Trời chân thật. Ông đã bị thử thách vì điều đó. Và trong thời gian thử thách, ông chịu đựng thử thách. Và Đức Chúa Trời đã làm gì, sau khi trông giống như ông đã đạt đến đỉnh của sự khủng hoảng, như chúng ta hẳn nói? Và họ không biết làm gì. Họ sẽ cho sư tử ăn thịt ông. Nhưng Đa-ni-ên đứng vững trong thử thách, rằng có một Đức Chúa Trời chân thật, và ông đã chiếm lấy cửa thành của quân thù mình. Đức Chúa Trời đã bịt miệng con sư tử.

⁹⁴ Môi-se đã ở lại đứng với Lời đã hứa, trước các kẻ giả mạo, Giam-bét và Gian-ne, trong thử thách. Hãy xem, Đức Chúa Trời

đã gặp ông, với quyền năng siêu nhiên, bảo ông đi làm những điều này, tỏ ra những dấu hiệu này, và mỗi dấu hiệu sẽ có một tiếng nói. Môi-se đi thẳng xuống, đúng như ông biết. Ông ném cây gậy xuống, và nó biến thành con rắn. Các bạn biết điều gì đã xảy ra không? Ở đây các thuật sĩ đến và làm y như vậy.

95 Bấy giờ, Môi-se không giơ tay lên, nói, “Ồ, tôi đoán nó sai hết rồi.” Ông ở lại đó và đợi Đức Chúa Trời. Ông đã ở lại đúng. Cho dù có bao nhiêu thuật sĩ đi nữa, ông ở lại đúng. Và khi ông đã ở lại đúng với sứ mệnh của mình, để đem dân sự đó ra khỏi nơi ấy, khi cửa nước tràn lên trên lối đi của ông, Đức Chúa Trời để cho ông chiếm lấy nó, và ông đã mở cửa thành bằng Trụ Lửa dẫn đường ông. Ông đã dẫn dân sự vào miền đất hứa.

96 Giô-suê, một vị lãnh tụ vĩ đại khác. Chỉ có hai người từ trong... đi đến đất hứa, Giô-suê và Ca-lép. Họ đến một nơi được gọi là Ca-đê, là một trung tâm của thế giới vào thời ấy, bởi vì đó là nơi phân xét. Và, ồ, họ đã phái mười hai thám tử đi do thám xứ, và mười hai người của họ trở về.

97 Mười người trong họ nói, “Ồ, có quá nhiều công việc. Chúng ta thật sự không thể làm điều đó. Ồ, những người đó, chúng ta so với họ chỉ như châu chấu mà thôi.”

98 Nhưng Giô-suê đã làm gì? Ông khiến dân sự im lặng. Ông nói, “Đợi một chút. Chúng ta có thể còn nhiều hơn là chiếm lấy xứ, cho dù chúng ta nhỏ chùng nào, hay số ít bao nhiêu đi nữa.” Ông đang làm gì? Ông đang đứng đúng với lời hứa đó, “Ta ban cho người xứ này,” nhưng anh em phải đánh chiếm từng tấc của nó.

99 Bà có tin điều đó không, hỡi bà mẹ? Đức Chúa Trời ban cho bà sự chữa lành, nhưng bà sẽ chiến đấu từng gang tấc. “Mọi chỗ nơi bàn chân các người đặt đến, Ta ban cho các người sở hữu.” *Những dấu chân* có nghĩa là “sự chiếm hữu.” Tất cả thuộc về bạn, mọi lời hứa thuộc về bạn, nhưng bạn sẽ đánh chiếm từng gang tấc trong lúc này.

100 Bấy giờ, Giô-suê đã biết Đức Chúa Trời phán gì. Ông là dòng dõi của Áp-ra-ham. Thấy không? Ông nói, “Tôi tin điều đó, rằng Đức Chúa Trời ban cho chúng ta xứ đó, và chúng ta có nhiều khả năng chiếm lấy xứ hơn.” Và bởi vì ông đã đứng vững trên thử

thách, chống lại toàn nhóm người Y-sơ-ra-ên, tất cả các chi phái và tất cả những người than vãn và khóc lóc. Giô-suê nói, “Hãy yên lặng! Đức Chúa Trời đã phán hứa.”

¹⁰¹ Cho dù bạn có quan trọng bao nhiêu, và đối phương là gì đi nữa, và bác sĩ có nói gì đi nữa, Đức Chúa Trời ban cho lời hứa. Tùy thuộc Đức Chúa Trời làm điều đó.

¹⁰² Ông đã làm gì? Khi ông xuống sông Giô-đanh, ông đã chiếm được cửa thành. Đó là những gì ông—ông đã làm.

¹⁰³ Giê-ri-cô, đã đóng chặt như một con rùa trong vỏ ốc. Ông đã làm gì? Ông đã chiếm cửa thành.

¹⁰⁴ Ngay cả một ngày kia khi kẻ thù đang cố gắng bắt ông, ông đã chiếm lấy cửa thành của kẻ thù nhiều đến nỗi ông ra lệnh cho mặt trời đứng yên. Và mặt trời vâng lời ông, và không hề di chuyển trong hai mươi bốn giờ.

¹⁰⁵ Đức Chúa Trời giữ đúng với lời hứa của Ngài, cho dù Ngài phải làm gì đi nữa; làm tiêu tan các từng Trời trước khi Ngài sẽ để cho Lời Ngài bị đánh bại. Ngài không bao giờ hứa một lời mà Ngài không thể giữ được. “Ta là Chúa chữa lành mọi bệnh tật người. Nếu họ đặt tay lên người đau, thì người đau sẽ bình phục.” A-men. “Nếu các người tin, mọi sự đều có thể được.”

¹⁰⁶ Giô-suê đã tin điều đó, mặc dầu Đức Chúa Trời phải làm cho trái đất ngừng quay. Giữ nó ở đó bởi Quyền năng khác nào đó, quyền năng của Chính Ngài; để thế giới này không hề quay hai mươi bốn giờ, cho đến khi chính Giô-suê báo thù quân nghịch ông. Ông chiếm được các cửa thành. Chắc chắn, ông đã làm. Đức Chúa Trời mãi mãi là chân thật.

¹⁰⁷ Bây giờ tôi mong chúng ta có thì giờ để đến với nhiều hơn các anh hùng, nhưng tôi còn khoảng mười phút bây giờ. Hãy xem, tất cả những anh hùng quý báu này, như họ đã sống, và những chiến binh vĩ đại của đức tin, tất cả họ đều chết ở cửa của sự chết. Tất cả họ đều bỏ mạng, ngay ở cửa thành của sự chết.

¹⁰⁸ Rồi đến Dòng dõi Hoàng gia của Áp-ra-ham. Tất cả họ đều là dòng dõi xác thịt, từ Y-sác. Nhưng đến đây họ đã trở thành Dòng dõi Hoàng gia của Áp-ra-ham, mà là Đấng Christ, Dòng dõi đức tin của Áp-ra-ham; những gì chúng ta được cho là, chỉ xem

cách liệu chúng ta có trở nên hay không. Dòng dõi xác thịt chỉ là một hình bóng. Tất cả những người khác được sinh ra theo sự sanh ra tự nhiên, nhưng Ngài được sinh ra bởi nữ đồng trinh. Đây, đó không phải là dòng dõi Áp-ra-ham, lúc đó, một người Do Thái. Ngài đến bởi dòng dõi đức tin của lời hứa. Và, rồi, thông qua Người này, chúng ta được coi như là con cái Ngài.

¹⁰⁹ Hãy xem Ngài đã làm gì. Khi Ngài còn tại thế, Ngài đã chinh phục và chiếm lấy mọi cửa kẻ thù đã có; Dòng dõi Thánh. Ngài đã hứa điều đó bằng Lời. Ngài đã chiến thắng nó. Ngài đã chinh phục cánh cửa của bệnh tật, cho chúng ta. Đó là những gì Ngài đến để thực hiện. Ngài, nên nhớ, những người đau, Ngài đã chinh phục cánh cửa đó. Các bạn không cần phải chinh phục nó; Ngài đã chiến thắng nó rồi. Những người khác phải chinh phục cánh cửa riêng của họ. Nhưng các bạn không phải chinh phục; nó đã bị chinh phục rồi. Ngài đã chiến thắng những cánh cửa của bệnh tật. Và Ngài đã làm gì khi Ngài thắng các cửa bệnh tật? Nói rằng Ngài sẽ...Bất kể điều gì các bạn cầu xin ở dưới đất, và hễ điều gì các bạn buộc ở dưới đất, thì Ngài cũng sẽ buộc nó ở trên Trời, ban cho chúng ta các chìa khóa để mở cánh cửa đó.

¹¹⁰ Ngài đã chiến thắng cánh cửa của sự cám dỗ, bằng Lời. Và các chìa khóa là, “Hãy chống cự kẻ thù, thì nó sẽ tránh xa anh em.” Ngài đã chiến thắng tất cả; chiến thắng mọi bệnh tật.

¹¹¹ Ngài đã chiến thắng sự chết, và Ngài đã chiến thắng âm phủ. Ngài đã chiến thắng sự chết và âm phủ. Ngài đã chiến thắng những gì những người khác không thể chinh phục, bởi vì họ là dòng dõi xác thịt. Đây là Dòng dõi thuộc linh. Ngài đã chiến thắng cánh cửa mồ mả, và đã sống lại vào ngày thứ ba, để xưng công bình cho chúng ta.

¹¹² “Và bây giờ chúng ta còn hơn là những người chiến thắng.” Chúng ta chỉ cần bước đi đúng đắn với điều đó, như là người thừa kế, “Còn hơn những người chiến thắng nữa.” Bây giờ chúng ta đang giải quyết với kẻ thù bị đánh bại. Bệnh tật bị đánh bại. Sự chết bị đánh bại. Âm phủ bị đánh bại. Mọi thứ đều bị đánh bại.Ồ, chao ôi! Ước gì tôi lớn gấp hai lần, bây giờ có lẽ tôi cảm thấy mình tốt gấp đôi. Chúng ta đang chống cự với một kẻ thù bị chinh phục.

113 Không lạ gì khi Phao-lô nói, khi họ đang dựng một tấm gỗ kê, để chặt đầu ông, ông nói, “Hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu? Hãy chỉ cho ta thấy người có thể làm cho ta hổ thẹn và la hét chỗ nào. Hỡi mồ mả, sự chiến thắng của mày ở đâu, và mày nghĩ mày đẩy ta ra đó ư? Ta sẽ chỉ cho mày tới chỗ trống trải ở đằng kia; và ta đang ở trong Ngài, Ngài sẽ làm ta sống lại ở ngày say rớt.” Một kẻ thù đã bị đánh bại!

114 Dòng dõi Hoàng gia của Áp-ra-ham! Vậy thì, dòng dõi xác thịt không thể chỉ ra điều đó. Nhưng Dòng dõi Hoàng gia có thể chinh phục, đã chinh phục rồi, vì Ngài đã đi trước chúng ta và đã chinh phục mọi cánh cửa cho chúng ta. Ngài hiện có bây giờ, sau hai ngàn năm, Ngài vẫn đứng giữa chúng ta, Đấng Chinh Phục quyền năng. Ngài không chỉ chiến thắng bệnh tật... Ngài đã chiến thắng bệnh tật. Ngài còn chiến thắng sự căm dỗ. Ngài chinh phục mọi kẻ thù. Ngài chiến thắng sự chết. Ngài chiến thắng âm phủ. Ngài chiến thắng mồ mả, và đã sống lại. Và hai ngàn năm sau, Ngài vẫn đứng ở đây giữa chúng ta, buổi chiều nay, xác chứng chính Ngài, là Đấng Chinh Phục quyền năng! A-men. Ngài vẫn ở đây, vẫn sống, đang xác minh lời hứa của Ngài, Dòng dõi nhà Vua của Áp-ra-ham! Ô, chào ôi! Và kẻ thù sẽ...

115 “Ngài sẽ chiến thắng mọi cánh cửa của kẻ thù.” Với những người đó, Dòng dõi, Ngài đứng đây vẫn còn sống để xác chứng chính Ngài cho ai? Cho Dòng dõi được định trước mà có thể thấy điều đó. Ngài đã chiến thắng điều đó. Hễ ai, sau khi trải qua thử thách của mình, về lời hứa của Lời, họ được đóng ấn bởi Đức Thánh Linh, vào trong Thân thể Đấng Christ, cho họ được xác chứng (điều gì?) Hê-bơ-rơ 13:8 là vậy. Họ được ấn chứng trong đó bởi Đức Thánh Linh, mà Đức Thánh Linh đó là bởi... Áp-ra-ham đã thấy trước điều đó; bởi đức tin ông tin điều đó. Và bây giờ chúng ta tiếp nhận Nó, nhìn lại với lời hứa về những gì Ngài đã phán. Và Giăng 14:12 được xác chứng trong những ngày cuối cùng này, bởi Đấng Chiến Thắng đã sống lại, chính Ngài.

116 Không hệ thống nào đó; ngoài một Người, Đấng Christ, Đấng Chiến Thắng. Không phải giáo hội của tôi, không bởi giáo hội Báp-tít của tôi, hay giáo hội Trưởng Lão, Giám Lý, hay Ngũ Tuần của các bạn, không bởi điều đó; nhưng bởi Chúa Jêsus Christ.

Ngài sống hôm nay. Ngài đã thắng hơn điều đó, vì sự xưng công bình của chúng ta.

¹¹⁷ Và bởi vì Ngài sống, Ngài phán chúng ta cũng sống. “Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời,” không phải chỉ một phần của Lời, “mọi Lời mà phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” “Ta là Sự Sống Lại và Sự Sống. Kẻ nào tin Ta, thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi. Còn ai sống và tin Ta sẽ không bao giờ chết. Các người tin điều này không?” Chiếm lấy cửa thành của mọi kẻ thù!

¹¹⁸ Làm thế nào người đó có thể thắng được Bosworth, khi Đức Chúa Trời...Bosworth đã ở trong Đấng Chiến Thắng. Và đó là lý do ông nói, “Giờ hạnh phúc nhất của đời tôi là ngay bây giờ.” Ừ-m. Ông biết Đấng Chiến Thắng Quyền Năng đó. Sự đảm bảo của ông yên nghỉ với Ngài. Ồ, chao ôi! Bây giờ chúng ta có thể hát:

Sống, Ngài yêu tôi; chết, Ngài đã cứu tôi;
Chôn, Ngài mang tội tôi đi cách xa;
Sống lại, Ngài xưng công bình cách nhưng
không mãi mãi;
Ngày nào đó Ngài sẽ đến, Ồ ngày vinh hiển
thay!

¹¹⁹ Đối với những ai dường như bị đánh bại. Eddie Perronet, tôi tin là thế, ông đã không thể bán được những bài hát Cơ-đốc của mình. Không ai muốn chúng cả. Họ không liên quan gì với nó. Ồ, bị đánh bại, và một người tin! Một ngày kia, Đức Thánh Linh đến trên ông. Cánh cửa của kẻ thù, mà sẽ không chấp nhận bài diễn thuyết của ông! Đức Thánh Linh đập vào ông, và ông vỗ lấy cây bút của mình, Đức Chúa Trời để cho ông viết bài hát suy tôn.

Ngôi Danh Jêsus vinh hiển quyền oai!
Các Thiên thần cùng quỳ lạy mãi;
Cung kính cúi dâng vương miện,
Thành kính tôn Ngài là Chúa muôn loài.

¹²⁰ Người mù Fanny Crosby, lần nọ. Nói, “Nó có nghĩa gì đối với bạn?” Một vài...Bà không bán quyền thừa kế của mình như Elvis Presley Ngũ Tuần đã làm, hay như Boone là người của giáo hội Đấng Christ đã làm, hay như Red Foley đã làm, đã bán đi tài năng

của họ cho thế gian; họ nhận được một hạm đội xe Cadillac, và triệu đô-la, và những đĩa hát bán chạy nhất. Nhưng Fanny Crosby thì đứng vững trên vị trí của mình. Bà la lên:

Xin đừng qua khỏi con, Ôi Cứu Chúa nhân hiền,
Đang kêu cầu van khóc;
Lúc bao người được Ngài kêu gọi mừng vui,
Xin hãy nhớ đến con.

Ngài là Nguồn an ủi của đời con,
Con yêu Ngài vô đối,
Ở trên đời này con có ai ngoài Ngài?
Hay trên Trời cao duy Ngài có ai nào?

¹²¹ Họ hỏi, “Điều gì sẽ xảy ra nếu như bà bị mù khi bà lên Thiên đàng?”

Bà nói, “Tôi sẽ biết Ngài, dầu sao đi nữa.”

Nói, “Làm sao bà sẽ biết Ngài?”

Nói, “Tôi sẽ biết Ngài.”

Nói, “Bà Crosby, bà có thể kiếm được cả triệu đô la mà.”

Bà đáp, “Tôi không muốn triệu đô-la đó.”

¹²² “Làm thế nào bà sẽ biết được Ngài?” Bà nói:

Tôi sẽ biết Ngài, tôi sẽ biết Ngài,
Và được cứu chuộc tôi sẽ đứng ở bên Ngài;
Tôi sẽ biết Ngài, tôi sẽ biết Ngài.

¹²³ “Nếu tôi không thể thấy Ngài, thì tôi có thể cảm nhận được dấu đinh ở bàn tay Ngài.” Bà đã chiến thắng được cánh cửa của kẻ thù. Vâng.

¹²⁴ Nếu như các bạn ở trong Đấng Christ! Ngài phán, “Nếu các người cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các người; hãy cầu xin chìa khóa gì người muốn, hãy cầu xin cánh cửa gì các người muốn chiếm; hãy cầu xin điều gì các người muốn, và nó sẽ được ban cho các người. Nếu các người cứ ở trong Ta, và Lời Ta cứ ở trong các người, thì các người có thể chiếm được bất cứ cánh cửa nào của quân thù mà đến trước các người.” Các người là Dòng dõi hoàng gia của Áp-ra-ham.

¹²⁵ Loại cửa nào bạn đang đối diện? Nếu đó là bệnh tật, thì bạn còn hơn là người chiến thắng nó. Rồi bạn có thể nói, hát bài hát cổ đầy ân điển này:

Mọi Lời hứa ở trong Sách là của tôi,
Mọi chương, mọi câu là...và rất Thiêng liêng,
Tôi đang tin cậy nơi tình yêu Thiêng liêng của
Ngài,
Vì mọi lời hứa ở trong Sách là của tôi.

¹²⁶ Chúng ta còn hơn là người thắng nữa, và Dòng dõi Áp-ra-ham sẽ chiếm được cửa thành của kẻ thù! Khi họ nói những Điều này không thể xảy ra, khi họ muốn gọi Nó là ma quỷ, hay Bê-ên-xê-bun, hay điều gì khác, Đức Chúa Trời chắc chắn chiến thắng mọi cánh cửa và bắt lấy kẻ thù.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹²⁷ Lạy Chúa, xin cho Dòng dõi Áp-ra-ham...Con biết họ sẽ thấy Nó, Chúa ôi. Làm thế nào Lời đó có thể rơi xuống mà không đụng vào Đất thật đó? Con cầu nguyện hầu cho họ sẽ hiểu được bây giờ. Xin cho mọi người đến trong hàng người cầu nguyện được chữa lành.

¹²⁸ Lạy Chúa, nếu có người nào đó ở đây cho đến lúc này, mà chưa tuyên xưng đức tin của họ, chưa công khai và chịu đựng vì Đấng Christ, sẵn sàng phủ nhận tất cả các tín điều và những điều chết, hình thức, lạnh lùng mà đã đem họ đi xa Ngài. Và xin cho họ đứng lên bây giờ, và nói, “Tôi sẽ tiếp nhận Ngài làm Đấng Cứu Rỗi của tôi.” Thế thì Ngài sẽ ủng hộ họ vào Ngày đó.

¹²⁹ Trong khi chúng ta cúi đầu, nếu có ai muốn đứng lên chỉ một lát, để cầu nguyện, hãy nói, “Tôi muốn ủng hộ cho Ngài bây giờ, để Ngài sẽ ủng hộ tôi vào Ngày đó, trong sự Hiện diện Thiêng liêng của Ngài.” Tôi mời các bạn, và cho các bạn cơ hội hầu cho tên của bạn được ghi vào Sách Sự Sống, nếu như bạn muốn đứng lên. Tôi không mời bạn gia nhập vào giáo hội nào. Tôi đang mời bạn đến với Đấng Christ, nếu như bạn ở đây mà chưa biết Ngài.

¹³⁰ Xin Đức Chúa Trời ban phước cho con, con trai. Có người nào khác, nói, “Tôi—tôi muốn đứng bây giờ.” Đức Chúa Trời ban phước cho bà, thưa bà. Đức Chúa Trời ban phước cho chị, chị

tôi. “Tôi muốn...” Đức Chúa Trời ban phước cho anh. Đức Chúa Trời ban phước cho anh. “Tôi muốn đứng chỗ của tôi, chiều nay.” Những người tốt quý này, quý ông và quý bà, đang đứng lên, “Tôi sẽ đứng chỗ của tôi, chiều hôm nay.”

¹³¹ Và ngày đó khi bác sĩ nói, “Ồ, hỡi người tàn tật; huyết ông ta đang đổ ra, sự chết ở trên ông, hay trên bà ấy.” Hay, buổi sáng nào đó, bạn sẽ nhớ chỗ đứng của mình. Bạn đại diện cho Ngài bây giờ.

¹³² “Nếu các người hổ thẹn về Ta trước mặt con người, Ta sẽ hổ thẹn về các người trước mặt Cha Ta và các Thiên sứ thánh. Nhưng nếu các người xưng Ta trước mặt con người, thì Ta sẽ xưng người ấy ra trước mặt Cha Ta và các Thiên sứ thánh.”

¹³³ Đức Chúa Trời ban phước cho chị, chị tôi. Có một vài người ở ngoài ban công đâu đó không? Ngay bây giờ, trong khi chúng ta đang đợi. Một vài người trong họ, nhiều người hơn ở sảnh chính phải không? Được rồi. Tôi tin lời bạn, thưa bạn.

¹³⁴ Nếu Lời gieo đúng trên Đất màu mỡ, giống như người đàn bà nhỏ bé bên giếng kia, bà—bà ấy hiểu. Bà được đại diện trên Thiên đàng, từ khi sáng—...trước khi sáng thế. Khi Ánh Sáng ấy đập vào Nó, bà nhận ra Nó.

¹³⁵ Đức Chúa Trời ban phước cho anh, anh trai tôi. Đó là một chàng trai dũng cảm...Đức Chúa Trời ban phước cho anh, anh trai tôi. Anh có thể làm được những điều vĩ đại trong đời mình; anh đang làm điều lớn lao nhất anh từng làm, bây giờ, hãy đứng vì Đấng Christ.

¹³⁶ Lạy Cha chúng con ở trên Trời, hạt giống đã rơi xuống mảnh đất nào đó, chiều hôm nay. Chúng con thấy Sự Sống đang đâm chồi nẩy lộc. Những người nam và người nữ đứng trên chân mình, và con mắt thấy hết mọi sự của Đức Chúa Trời, Đấng có mặt ở mọi nơi, vô sở bất tri, vô sở bất năng, thấy họ. Họ là của Ngài, Cha ôi. Con dâng họ cho Ngài giờ này, như những chiến tích.

¹³⁷ Nguyên xin những người đang đứng ở đó bây giờ có được kinh nghiệm này, biết được những gì họ phải làm, biết điều này có nghĩa gì, để họ chịu nhận lấy chỗ đứng của họ với sự sỉ nhục

của Chúa. Nguyên xin họ vẫn đứng cho đến Ngày đó họ đứng trong sự Hiện diện của Ngài, rồi Tiếng êm dịu đó sẽ nói, “Đứng, một ngày ở Baton Rouge, hay một nơi nhỏ gọi là Denham Springs, người đó đã bênh vực Con, Cha ôi, bây giờ Con sẽ bênh vực anh ấy, hay chị ấy.” Xin nhậm lời, Chúa ôi. Họ là của Ngài, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Xin Chúa ban phước cho các bạn, vì sự chiến đấu của các bạn. Đức Chúa Trời luôn...

¹³⁸ Bây giờ hãy làm một điều này cho tôi. Hãy tìm, nếu bạn ở gần những mục sư này, thấy một vài người, hãy nói chuyện với họ. Nếu các bạn chưa chịu phép báp-têm, trong phép báp-têm Cơ-đốc giáo, hãy làm vậy. Hãy hòa nhập chính mình vào giữa những người tin bây giờ, những tín hữu chân thật, không phải là tín hữu giả hình; những tín hữu thật.

Trong khi chúng ta đang cầu nguyện, chúng ta hãy cầu nguyện cho những chiếc khăn này.

¹³⁹ Lạy Cha ở trên Trời, những chiếc khăn tay này đi ra bây giờ; ở đâu, con không biết. Có lẽ bố già bị mù nào đó đang ngồi ở ngoài đây trong một đầm lầy nhỏ nơi nào đó, đang đợi khăn tay này đến; một đứa bé nhỏ đang nằm đó trên giường bệnh viện; một người mẹ đang đứng, một cách điên cuồng, chờ đợi khăn tay này trở lại. Lạy Cha trên Trời, con cầu nguyện để Ngài sẽ đi với chúng. Và vì một dấu hiệu của sự Hiện diện Ngài hôm nay, và đức tin của chúng con nơi Ngài khi chúng con đã rao giảng Lời Ngài, nguyện đức tin mà đã có trong Áp-ra-ham, và đức tin đó được sanh ra và ban cho chúng con bởi Chúa Jêsus Christ, xin cho nó đi với những chiếc khăn tay này và chữa lành mọi người mà nó được đặt trên. Chúng con gởi chúng đi, trong Danh của Chúa Jêsus. A-men.

¹⁴⁰ Bây giờ chỉ một lát thôi, trước khi chúng ta gọi hàng người cầu nguyện. Đức Chúa Trời vô sở bất năng và quyền năng, Đấng vĩ đại, Đấng đầy đủ mọi sự...Xin vui lòng, hỏi các bạn, tôi—tôi sẽ bắt đầu cầu nguyện cho người đau, và tôi...Có lẽ, khi chúng tôi đi xuống, tôi—tôi có thể không nói điều gì với các bạn; một số trong các bạn có thể đi trước lúc đó. Bất luận bạn là gì đi nữa, nếu bạn không đứng lên, cách đây một lát, và bạn không chắc chắn...

¹⁴¹ Nếu bạn là một thành viên của một giáo hội, đó là một điều tốt, nhưng điều đó không đủ tốt. Đấy, người cai trị trẻ giàu có là một thành viên của giáo hội. Thấy không? Anh ta hỏi Chúa Jêsus anh ta có thể làm gì để có được Sự sống Đời đời. Anh ta không hề chấp thuận Nó. Anh ta bỏ đi. Thật người trai trẻ đó đã làm một điều đại dột biết bao. Đừng chiếm lấy chỗ của anh ta. Các bạn nhớ lần cuối cùng anh ta được xác chứng không? Chỉ một ít lâu sau, anh ta phát đạt. Anh ta trở nên giàu có hơn. Anh ta đi đến chỗ thậm chí kho thóc hết chỗ chứa. Nhưng rồi chúng ta tìm thấy sự xác chứng cuối cùng của anh ta, trong địa ngục, những ngọn lửa đang hành hạ. Đừng, đừng để điều đó xảy đến cho bạn. Hãy tiếp nhận Đấng Christ.

¹⁴² Các bạn những người trẻ, các bạn những cô gái trẻ, những chàng trai trẻ, chỉ quay hướng cuộc đời, làm ơn làm thế. Hãy nghe tôi, như—như là người anh của các bạn, người mà yêu thương các bạn. Tôi ở đây bởi vì tôi yêu các bạn. Tôi yêu Đức Chúa Trời, và tôi yêu các bạn, và tôi không thể yêu Đức Chúa Trời nếu tôi không yêu các bạn.

¹⁴³ Tôi thích hơn rất nhiều, nếu các bạn có lời nhận xét để đưa ra, hãy chuyển nó qua cho con trai tôi ở ngoài kia, hay một trong những người con của tôi. Hãy để tôi chỉ...tôi, tôi sẽ đi mà không có nó. Bất cứ cha mẹ nào sẽ làm thế; Đức Chúa Trời cũng thế. Thấy không? Hãy yêu dân sự Ngài. Yêu thương lẫn nhau.

¹⁴⁴ Bạn nói, “Anh mắng chửi họ vì điều gì?” Tình yêu đích thực là chỉnh sửa.

¹⁴⁵ Nếu con trẻ bạn đang ngồi ngoài đường phố; bạn nói, “Ồ, ngồi ở đấy Junior. Nó không nên làm thế, nhưng tôi không muốn làm tổn thương tình cảm của nó.” Bạn không yêu nó. Nó sẽ bị giết ở đó. Nếu bạn yêu nó, thì bạn sẽ đem nó về và đánh đòn nó. Bạn sẽ làm cho nó vâng lời.

¹⁴⁶ Đó là cách mà Đức Chúa Trời làm. Yêu thương là sửa phạt, và đó là tình yêu đích thực.

¹⁴⁷ Khi một thầy giảng đứng lên và để cho phụ nữ các chị cắt tóc ngắn, và tô vẽ và các thứ, mà không chỉnh sửa các chị, thì không có tình yêu thương chân thật ở đó; và không muốn gọi điều đó

ra. Và để cho đàn ông các anh kết hôn ba hay bốn lần, và tất cả những điều khác này, và lại bỏ qua điều đó, thì không có tình yêu đích thực ở đó. Để cho các bạn gia nhập một giáo hội, và vỗ nhẹ vào lưng các bạn, và xoa dịu các bạn bằng tín điều nào đó, rồi, “Đó là tất cả điều mà anh phải làm, là gia nhập vào giáo hội thánh khiết,” không có tình yêu ở đó. Hay, người đó cũng, hoàn toàn hư mất, chính người đó, mà anh ta không biết.

148 Tình yêu đích thực là sửa lại cho đúng, và đem bạn trở lại với Lời Đức Chúa Trời.

149 Nhìn xem Chúa Jêsus, thế nào, những gì Ngài đã phán, bởi vì Ngài yêu họ, rất nhiều đến nỗi Ngài chết thay cho họ, khi họ thậm chí đang đòi Huyết Ngài.

150 Bây giờ xin Đức Thánh Linh lớn...Tôi muốn đợi một phút. Tôi đang đợi cho đến khi sự xúc dầu của Đức Thánh Linh đến trên tôi, trước khi chúng ta bắt đầu. Tôi đã đang giảng. Cảm ơn các bạn, vì sự cộng tác của các bạn.

151 Bây giờ, mỗi người ở trong đây, bất cứ nơi nào, ở bất kỳ nơi nào trong tòa nhà này, hãy cầu nguyện chỉ một phút, nói, “Lạy Chúa Jêsus, xin giúp con! Xin giúp con! Xin để cho con đụng chạm được vật áo Ngài.” Chúa Jêsus đã phán, bạn biết, khi người phụ nữ đó đụng đến vật áo Ngài, Ngài không cảm thấy điều đó, về phương diện vật lý, nhưng Ngài quay lại và biết bà ta là ai và bà đã làm gì. Ngài cũng là Chúa Jêsus đó chiều hôm nay, một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể được đụng chạm bởi cảm giác yếu đuối của chúng ta.

152 Các bạn tin không, mỗi người trong các bạn bây giờ, rằng nó là thật, rằng Đức Chúa Trời đã phán lời hứa này, một lần nữa (và xin Ngài bày tỏ điều đó) rằng chúng ta đang sống vào những ngày của Sô-đôm? Bao nhiêu người tin điều đó, trong tòa nhà này, cứ giơ tay lên.

153 Chúng ta đang sống, như đã có, ở Sô-đôm. Toàn bộ hệ thống đã bị ô nhiễm, hệ thống thế gian, mọi thứ, hệ thống giáo hội, hệ thống chính trị. Không có gì cả. Chính trị rất thối nát. Những hệ thống, mọi nơi, những nhà độc tài của chúng ta, tất cả đều thối

nát. Giáo hội cũng trở nên cách tương tự. Gia đình đã trở nên giống như cách đó. Nó chỉ là sự thối nát, Sô-đôm!

154 Thế thì, hãy nhớ, Đức Chúa Trời đã biết điều đó trước bạn, rồi hãy nhớ Ngài phán rằng Ngài đại diện chính Ngài trong thân xác con người, và sẽ làm giống như Ngài đã làm trước Sô-đôm, trước khi Con lời hứa xuất hiện. Ngài hứa sai đến một người sẽ dọn đường cho Con lời hứa đó, như Ngài đã làm ở chỗ đầu tiên, mà sẽ giới thiệu; và Ngài phán, “Khi Con người đang được bày tỏ.”

155 Tôi không biết cô.Ồ, Cô Thompson, bệnh phụ nữ đó và những sự biến chứng, cô tin rằng Đức Chúa Trời sẽ cho cô khỏe mạnh không? Cô có thể tin không? Cô tin chứ? Cô, Cô Thomas, cô tin Ngài sẽ cho cô khỏe mạnh không? Thế thì, hãy giơ tay lên.

156 Có một quý cô đang ngồi ngay phía sau lưng cô. Cô ấy đang cầu nguyện. Cô ấy mắc bệnh viêm khớp.

157 Một người ngồi bên cạnh cô ta, bị bệnh dạ dày, cũng đang cầu nguyện. Cô sẽ nhớ nó, cô không nhìn xem. Cô không ở đây. Cô đến từ Mississippi. Ông bà là Ông và Bà Stringer. Nếu ông tin với cả tấm lòng, Chúa Jêsus Christ sẽ làm cho ông bà khỏe mạnh. Nếu ông bà có thể tin điều đó. Phải không? Thế thì ông bà có thể nhận được nó. Được rồi. Hãy giơ tay lên để mọi người nhìn thấy đó là ông bà.

158 Tôi không biết họ. Tôi chưa bao giờ gặp họ, trong đời tôi. Bạn phải tin, hỡi bạn. Ngài đang xác chứng chính Ngài. Các bạn tin điều đó, với tất cả tấm lòng không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.]

159 Tại sao ông lắc đầu, thưa ông, và nhìn tôi như thế? Vâng, thưa ông. Bởi vì ông đã làm điều đó, tôi sẽ nói chuyện với ông một phút. Ông hầu như là quý ông có tuổi đang ngồi ngay ở đây, đang nhìn vào tôi. Ông ấy nhìn vào tôi, với sự chân thành như vậy. Ông tin điều đó. Ông đang cầu nguyện cho người nào đó bị đột quỵ. Nhưng—nhưng điều chính yếu của ông đang cầu nguyện, ông cần, ông đang tìm kiếm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Đúng thế. Ủ-m. Đúng thế. Nếu ông tin điều đó! Cô ơi, cô đang tìm kiếm việc làm. Bên cạnh đó, để cô có thể biết rằng tôi là tiên tri của Đức Chúa Trời, hay là đầy tớ, cô đã hai lần phẫu thuật. Điều

đó đã làm cho cô yếu đi. Tất cả các loại tình trạng, nan đề thuộc linh. Tôi muốn nói với cô rằng nó đã ổn định hết thấy. Đức tin cô chữa lành cô.

¹⁶⁰ [Băng trống—Bt.]...đang ngồi ngay bên cạnh bạn ở đó. Bà ấy đang cầu nguyện. Hãy nhìn đây. Ngài đã nghe bà, và bà đã chạm Ngài. Bà không biết, nhưng Ngài biết. Tôi sẽ kể cho bà những gì bà đã cầu nguyện về. Bà tin với cả tấm lòng không? Bà có nan đề về túi mật, bà đang cầu nguyện. Bà có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành và làm cho bà khỏe mạnh không? Bà là Bà Smith. Đúng thế. Hãy đưa tay lên.

¹⁶¹ Đây, Ngài đang xác chứng chính Ngài. Đó là gì? Đó là Dòng dõi Áp-ra-ham, đức tin mà Áp-ra-ham đã có, Chúa Jêsus Christ ở giữa chúng ta, đang xác chứng Lời Ngài, với những dấu hiệu cặp theo.

¹⁶² Ai, bao nhiêu thể được cầu nguyện cho, hãy giơ tay lên, có thể của mình? Ồ, tốt hơn chúng ta nên bắt đầu hàng người cầu nguyện.

¹⁶³ Quý vị thấy, quý vị hiểu phải không? Bây giờ linh đó không chỉ...Điều đó không chữa lành. Điều đó chỉ xác chứng Ngài ở đây. Mục sư của bạn cũng có một thẩm quyền như thế để cầu nguyện cho người đau. Họ không làm điều đó; không, chắc chắn không. Nhưng họ—nhưng họ thật sự có cùng thẩm quyền đó, “Những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ tin.”

¹⁶⁴ Bây giờ tôi muốn quý vị mục sư bạn bè của tôi ở đây. (Có được không, gọi từ cử tọa...?...)

¹⁶⁵ Bao nhiêu mục sư ở đây mà tin với cả tấm lòng, các mục sư truyền đạo trong đây, tin không? Ồ, cảm ơn. Tôi tự hỏi anh em sẽ đứng lên chứ? Hãy đến đây, đứng với tôi chỉ một phút, ngay dưới đây, cầu nguyện cho người đau. Đến thẳng dưới đây. Bây giờ các bạn hãy xem sự chữa lành xảy ra, hãy xem điều gì xảy ra.

¹⁶⁶ Tôi muốn các bạn đến đây, sắp xếp một—một hàng đôi ngay tại đây. Tôi đang xuống đó một lát, để cầu nguyện cho người đau. Tôi muốn những mục sư có đức tin mà muốn xác chứng chính mình như những người tin, rằng anh em tin, anh em đến đây, anh em đang sống một đời sống thánh khiết, trong sạch. Hãy

nhớ, nhìn ở đây những gì đang xuất hiện, đại diện cho Phúc âm của Đấng Christ!

¹⁶⁷ Anh Blair, tôi biết anh ở đó, anh hay Anh Pat cũng được. Xin anh sắp hàng đôi như anh vẫn thường làm, nếu anh muốn, anh và Anh Pat.

¹⁶⁸ Những mục sư tin sẽ tin thôi! Nào, hãy xem, nếu Đức Chúa Trời có thể xác chứng chính Ngài bởi Lời Ngài, với Lời Ngài, bao nhiêu người biết rằng Kinh Thánh, Chúa Jêsus phán điều này, “Những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ tin. Nếu họ đặt tay lên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục”? Thưa quý vị mục sư, quý vị đến đây để xác chứng chính mình như là những người tin. Phải không? Anh em là những người tin (phải không?), anh em sẽ không đứng đây. Nào hãy xem Chúa Jêsus đã phán gì? “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những kẻ mà tin.” Tôi là kẻ tin với anh em.

¹⁶⁹ Tôi đang đi xuống. Đây là những người của chúng ta, và chúng ta là người chặn những bầy chiên này. Tôi đang đi xuống để thả lưới của tôi với anh em bây giờ, đặt tay của tôi với tay của anh em. Và khi những người này đến gần, nếu anh em có điều gì nghi ngờ trong tâm trí, hãy lấy nó ra ngay bây giờ; để khi những người này đến gần, rồi mỗi người trong họ đến gần, và chúng ta đặt tay lên họ, họ sẽ được chữa lành. Anh em tin với tất cả tấm lòng bây giờ chứ, mọi người? [Các vị mục sư truyền đạo nói, “Amen.”—Bt.]

¹⁷⁰ Bao nhiêu người ở đây sẽ cầu nguyện cho những người khác khi họ đi qua, hãy giơ tay lên, “Tôi sẽ cầu nguyện.”

¹⁷¹ Hãy nhớ, có thể là cha bạn, mẹ bạn, con gái bạn hay con trai, chị gái hay anh trai bạn. Và nếu đó không phải là của bạn, thì đó là của người nào đó, mà sẽ đến qua hàng này. Và điều gì xảy ra nếu đó là họ, và họ sắp chết vì bệnh ung thư, hay một bệnh gớm ghiếc nào đó, bạn không muốn những con người thành thật sâu sắc sao? Chắc chắn, chúng ta muốn.

¹⁷² Bây giờ, tôi tin, cách các bạn sẽ...Bây giờ những người này trong hàng này ở đây, lối đi này, đứng đối diện phía đó, với thể cầu nguyện. Đứng đối diện trên phía đó, tất cả ở trong khu vực

bên phải. Nào, lối đi, được sắp xếp ở khu vực bên trái; tất cả chúng ta đều chật cứng, các bạn thấy, và các bạn không biết làm thế nào, chúng ta đang làm gì. Được rồi, tất cả mà ở trong khu vực này, hãy đứng lên ở đây. Bây giờ, tất cả ở khu vực tay phải, chỉ đến theo lối này, bởi vì các bạn sẽ đi xuống, đi vòng quanh.

¹⁷³ Và làm thế nào anh đi, làm thế nào họ đi ra, Anh Borders? Đi thẳng ra phía cửa, đi vòng và ở trong tòa nhà lần nữa.

¹⁷⁴ Vì vậy, khi phía này sẽ được gọi, trong một vài phút nữa, thì họ sẽ đứng lên. Và chúng ta hãy xem bây giờ điều gì...Được rồi, những ai ở khu vực này, hãy quay lại phía này trên đây. Giữ thể cầu nguyện của mình, đi qua phía này. Còn các bạn ở ban công, đi ngay xuống để gặp họ ở cuối dãy ghế trên kia trên đó. Bây giờ những người này ở khu vực tay trái này, hãy đi qua phía tay trái. Và rồi, các bạn thấy, các bạn xếp hàng của mình và quay lại lối đi đó; quay lại, hãy quay lại lối đó. Thấy không? Và các bạn sẽ đi theo hàng đúng vòng tròn, thì chúng ta sẽ không có lộn xộn chút nào.

¹⁷⁵ Và rồi các bạn ở trên ban công, hãy đứng đúng vị trí của mình trong các lối đi, và chỉ ngừng lại đúng chỗ khi họ đi qua.

¹⁷⁶ Bây giờ, bây giờ cứ bắt đầu ngược lại, mỗi người, đi thẳng về phía sau cho đến khi gặp hàng này vòng lại ở đây. Cứ đi vòng quanh, lên trên đây, cứ bắt đầu đi bên phải vòng lại đến hàng này ngay tại đây.

¹⁷⁷Ồ, điều gì có thể xảy ra ngay bây giờ! Điều gì có thể xảy ra! Đây sẽ là lúc mà điều gì đó phải xảy ra. Được rồi.

¹⁷⁸ Bây giờ, đúng thế, đi thẳng về phía sau theo hướng đó, và gặp đúng hàng đó, như thế. Hãy đi quanh theo lối đi này. Đó là cách lúc này.

¹⁷⁹ Và bây giờ khi anh em đang đứng, mọi người ở tại chỗ của mình, chúng ta sẽ dâng lời cầu nguyện. Và hội chúng này sẽ cầu nguyện với tôi, để các bạn sẽ được lành bệnh. Chỉ có đức tin bây giờ. Và đừng...

¹⁸⁰ Hãy đến theo đường vòng, lối đi ở phía sau, đến và nhập lại với hàng này phía sau đây. Hãy đi vòng, làm thành một hàng lớn. Đi vòng đúng theo đường đó, và làm thành một hàng. Đúng rồi.

¹⁸¹ Mọi người ở trong sự cầu nguyện. Hãy thật sự ở trong đức tin bây giờ. Cứ đừng chú ý đến những người xung quanh bây giờ. Hãy nhớ, chúng ta được—được bao phủ hoàn toàn bởi sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ, tùy thuộc vào chúng ta tôn vinh những gì Ngài đã làm giữa chúng ta, bằng việc có đức tin nơi Lời Ngài.

¹⁸² Tốt lắm. Bây giờ điều đó sẽ thật là tốt. Tôi nghĩ hàng đó đang đến thật tuyệt vời.

¹⁸³ Bây giờ trong khi hết thấy họ đang đứng, tôi muốn mỗi người bây giờ, trong tòa nhà này, hãy cúi đầu.

¹⁸⁴ Lạy Chúa Jêsus, điều đó sẽ sớm xảy ra. Sự quyết định phải có ngay bây giờ. Chúng con tin Ngài ở đây không? Chúng con có yêu Ngài không? Chúng con có đức tin, Chúa ôi, đủ cho những gì chúng con sắp sửa cầu xin không? Những người này đang xác chứng chính họ bằng cách đứng trong hàng. Lạy Chúa, đừng để nó là vô ích. Nguyên xin nó xảy ra, Chúa ôi, khi họ đi qua đây, mỗi người họ sẽ đi qua giống như họ đang đi qua dưới Đấng Christ, vì chúng con biết Ngài ở đây. Và chúng con cầu nguyện để họ sẽ nhận được sự chữa lành của họ. Con tin chắc rằng ngay cả trong những tuần và những tuần đến, những người này sẽ đi đến mục sư của họ, những phụ nữ mà mắc bệnh phụ nữ, bệnh dạ dày, những người nam với bệnh ở tuyến tiền liệt, tất cả các loại bệnh, sẽ được khỏe mạnh, nói rằng, “Anh biết không, điều đó đã hoàn toàn lìa khỏi tôi,” vì họ ở trong sự Hiện diện của Ngài. Xin cho họ đi qua bây giờ và—và rút ra được đây là những gì Ngài đã chết vì họ. Họ là Dòng dõi của Áp-ra-ham, và Ngài đã chiến thắng cho họ. Xin cho họ đến và nhận được những gì Ngài đã ban cho họ.

¹⁸⁵ Và, hỡi Sa-tan, mày đã bị vạch trần tuần này, cho đến khi mày biết rằng mày là hữu thể bị đánh bại. Chúa Jêsus Christ đã đánh bại mày tại Đồi Sọ. Ngài đã sống lại vào ngày thứ ba, vì sự xưng công bình của chúng ta, và Ngài đứng giữa chúng ta bây giờ. Và đức tin của chúng ta hướng về Ngài, và ra khỏi người hay bất kỳ điều gì khác mà người đã làm. Hãy ra khỏi những người này, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

¹⁸⁶ [Anh Branham và các vị mục sư truyền đạo đặt tay lên người đau và cầu nguyện cho từng người một trong hàng người cầu nguyện. Bằng trống—Bt.]...?...

¹⁸⁷ Chúng ta đã làm đúng như Chủ đã bảo chúng ta làm. Bao nhiêu người trong các bạn đã đi qua hàng đó, tin rằng các bạn sẽ được chữa lành, hãy giơ tay lên. Tôi cũng giơ tay với các bạn.

¹⁸⁸ Những gì chúng ta đã làm ở đó, lúc cuối, như một nhóm mục sư truyền đạo ở đó; nhiều người trong họ bị đau, tôi đã biết điều đó, nhưng họ đang cố gắng đưa ra nỗ lực của mình để đem hội chúng của họ vào, dù họ có vào hay là không. Đó là những người chần bầy chân thật. Và Đức Thánh Linh phán cùng tôi, “Hãy khiến họ nắm tay lẫn nhau.” Chúng ta đã thắt chặt lòng mình và mạng lưới với nhau, cùng lời cầu nguyện của chúng ta, với nhau.

¹⁸⁹ Chúa Jêsus ôi, xin cũng, làm cho họ khỏe mạnh. Và làm cho họ trở nên những người chần bầy mạnh mẽ, mạnh mẽ trong Lời của Chúa.

¹⁹⁰ Nguyên Đức Chúa Trời, hơi anh em đồng lao của tôi, nguyên xin Ngài ban cho các anh em mọi điều lòng anh em ao ước. Nguyên anh em hầu việc Ngài mọi ngày, và có quyền năng của Đức Chúa Trời trong đời sống anh em, để hầu việc những con người tuyệt vời này. Nguyên Chúa Jêsus Christ, Đấng đã ở với chúng ta, và ở với anh em luôn mọi lúc, nguyên Ngài làm cho chính Ngài nhiều quyền năng nổi bật với anh em hơn Ngài từng làm trước đây.

¹⁹¹ Các bạn dân sự, một số trong các bạn bị tàn tật, các bạn có thể không thấy có sự khác biệt trong chốc lát, các bạn có thể không cảm thấy có sự khác biệt nào. Hãy nhìn xem những gì Áp-ra-ham đã làm. Không quan trọng gì điều đó; đó không phải là những gì các bạn đang nhìn vào. Các bạn đừng nhìn vào triệu chứng của mình. Hãy nhìn vào những gì Ngài đã phán. Nếu bạn nói, “Tôi vẫn cảm thấy đau,” điều đó không liên quan gì với nó. Bạn đã làm những gì Đức Chúa Trời phán làm. Đấy, đừng nhìn vào điều đó. Hãy nhìn xem những gì Ngài đã phán. Đức Chúa Trời đã phán nó là vậy! Tôi tin nó. Còn các bạn? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi tin điều đó, với cả tấm lòng.

¹⁹² Chúa là Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn cho đến khi tôi gặp lại các bạn. Lời cầu nguyện của tôi là dành cho các bạn; đêm không trở nên quá tối tăm, mưa không quá nặng hạt. Tôi sẽ cầu nguyện cho các bạn. Các bạn cầu nguyện cho tôi. Cho đến khi chúng ta gặp lại, Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn. Bây giờ mời người anh em hầu việc, đây.

CHIẾM LẤY CỬA THÀNH CỦA KẼ THÙ SAU THỬ THÁCH VIE64-0322

(Possessing The Gate Of The Enemy After Trial)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào chiều Chúa nhật, ngày 22 tháng Ba, năm 1964, tại Trường Trung Học Denham Springs ở Denham Springs, Louisiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org